

9ο online μάθημα

30/4/2020

Θεώρημα: Αν $a, b \in \mathbb{R}$ με $a < b$ το κλειστό διάστημα $[a, b]$ είναι συμπαγές.

Απόδειξη: Έστω $(G_i)_{i \in I}$ οικογένεια ανοικτών υποσυνόλων του \mathbb{R} με $[a, b] \subseteq \bigcup_{i \in I} G_i$. Θέτουμε $A = \{t \in [a, b] : \exists J \subseteq I \text{ με } J \text{ πεπερασμένο}\}$

ώστε $[a, t] \subseteq \bigcup_{i \in J} G_i$

Η απόδειξη θα ολοκληρωθεί αν δείξουμε ότι $b \in A$.

1) $a \in A$ (Πράγματι $\exists i_0 \in I$ ώστε $a \in G_{i_0}$ οπότε για $J = \{i_0\}$ το έχουμε)

2) Το A περιέχει και άλλα στοιχεία εκτός του a .

3) Το A είναι προφανώς άνω φραγμένο (το b είναι ένα άνω φράγμα)

4) Εφόσον το A είναι μη κενό και άνω φραγμένο από το αξίωμα της πληρότητας έχει supremum. Θέτουμε $x = \sup A$. Σύμφωνα με το 2), 3)

θα έχουμε $a < x \leq b$

5) $x \in A$ και $x = b$. Δείχνουμε πρώτα ότι $x \in A$. Επιλέγουμε $j_0 \in I$ ώστε $x \in G_{j_0}$. Εφόσον το G_{j_0} είναι ανοικτό υπάρχει $\delta > 0$ ώστε

$(x - \delta, x + \delta) \subseteq G_{j_0}$ εφόσον $x = \sup A$ υπάρχει $t \in A$ με $x - \delta < t$. Αφού

$t \in A$ υπάρχει $J \subseteq I$, J πεπερασμένο ώστε $[a, t] \subseteq \bigcup_{i \in J} G_i$

Εφόσον $[t, x] \subseteq (x - \delta, x + \delta) \subseteq G_{j_0}$ και άρα $[a, x] \subseteq \bigcup_{i \in J \cup \{j_0\}} G_i$ με

το $J \cup \{j_0\}$ πεπερασμένο συμπεραίνουμε $x \in A$.

Δείχνουμε τώρα ότι $x = b$. Υποθέτουμε προς απαγωγή σε άτοπο ότι $x < b$

Εφόσον $(x - \delta, x + \delta) \subseteq G_{j_0}$ επιλέγοντας s με $x < s < \min\{x + \delta, b\}$ έχουμε ότι

$[x, s] \subseteq G_{j_0}$ και άρα εφόσον $[a, x] \subseteq \bigcup_{i \in J \cup \{j_0\}} G_i$ θα έχουμε $[a, b] \subseteq \bigcup_{i \in J \cup \{j_0\}} G_i$

βυνελως $s \in A$. Αυτό είναι άτοπο εφόσον $s > x = \sup A$. Επομένως $x = b$ και

άρα $b \in A$. Η απόδειξη είναι πλήρης.

Σημείωση: Η παραπάνω απόδειξη εστιαχθηκε στον ορισμό της συμπαγείας.

Πρόταση: Έστω (X, ρ) ένας οποιουδήποτε μετρικός χώρος. Τότε κάθε κλειστό υποσύνολο του X είναι συμπαγές.

Απόδειξη: Έστω F κλειστό υποσύνολο του X , και $(G_i)_{i \in I}$ οικογένεια ανοιχτών υποσυνόλων του X ώστε $F \subseteq \bigcup_{i \in I} G_i$. Εφόσον το σύνολο $X \setminus F$

είναι ανοιχτό. Θέτοντας $G_{i_0} = X \setminus F$ έχουμε $X = F \cup (X \setminus F) \subseteq \bigcup_{i \in I} G_i \cup (X \setminus F) =$

$= \bigcup_{i \in I \cup \{i_0\}} G_i$. Εφόσον ο X είναι συμπαγής, το ανοιχτό κάλυμμα $(G_i)_{i \in I \cup \{i_0\}}$

του X έχει πεπερασμένο υποκάλυμμα, άρα $\exists n \in \mathbb{N}$ $i_1, \dots, i_n \in I$ ώστε $X = \bigcup_{k=0}^n G_{i_k}$, άρα $X = (X \setminus F) \cup \left(\bigcup_{k=1}^n G_{i_k} \right)$ συνεπώς $F \subseteq \bigcup_{k=1}^n G_{i_k}$. Επομένως

ως το F είναι συμπαγές.

Πρόταση: Κάθε κλειστό και φραγμένο υποσύνολο του \mathbb{R} είναι συμπαγές.

Απόδειξη: Έστω F ένα κλειστό και φραγμένο υποσύνολο του \mathbb{R} .

Εφόσον το F είναι φραγμένο $\exists a, b \in \mathbb{R}$, $a < b$ ώστε $F \subseteq [a, b]$.

Αφού το $[a, b]$ είναι συμπαγές και το F είναι κλειστό στο \mathbb{R} άρα και στο $[a, b]$ από την προηγούμενη πρόταση συμπεραίνουμε ότι το F είναι συμπαγές.

Πρόταση: Κάθε συμπαγής μετρικός χώρος είναι πλήρης.

Απόδειξη: Έστω (X, ρ) συμπαγής μετρικός χώρος. Θα χρησιμοποιήσουμε το χαρακτηριστικό του Cantor για τους πλήρεις μετρικούς χώρους.

Έστω $(F_n)_{n \in \mathbb{N}}$ φθίνουσα ακολουθία μη κενών κλειστών συνόλων με $\text{diam}(F_n) \rightarrow 0$. Τότε η $(F_n)_{n \in \mathbb{N}}$ έχει την ιδιότητα της πεπερασμένης τομής. Αφού ο X είναι συμπαγής συμπεραίνουμε ότι $\bigcap_{n \in \mathbb{N}} F_n \neq \emptyset$

Επομένως ο (X, ρ) είναι πλήρης.

Ορισμός: Έστω (X, ρ) κ.κ. Ο (X, ρ) λέγεται ακολουθιακά συμπαγής αν για κάθε ακολουθία $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ στο X υπάρχει ακολουθία

$(x_k)_{k \in \mathbb{N}}$ της $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ και $x \in X$ ώστε $x_k \xrightarrow{p} x$ επίσης ένα $K \subseteq X$ λέγεται ακολουθιακό συμπαγές αν ο (x, p) είναι p_k η σχετική μετρική είναι ακολουθιακός συμπαγής

Ορισμός: Ένας μετρικός χώρος (X, p) λέγεται ολικά φραχμένος αν για κάθε $\varepsilon > 0$ υπάρχει $m \in \mathbb{N}$ και $x_1, \dots, x_m \in X$ ώστε $X = \bigcup_{k=1}^m B_p(x_k, \varepsilon)$

Γενικότερα ένα $A \subseteq X$ λέγεται ολικά φραχμένο αν $\forall \varepsilon > 0 \exists m \in \mathbb{N} \exists x_1, \dots, x_m \in A : A \subseteq \bigcup_{k=1}^m B_p(x_k, \varepsilon)$

Παρατηρούμε ότι αυτό είναι ισοδύναμο με το εξής:

$\forall \varepsilon > 0 \exists m \in \mathbb{N} \exists x_1, \dots, x_m \in A : A \subseteq \bigcup_{k=1}^m B_p(x_k, \varepsilon)$

Παραδείγματα: α) Ο \mathbb{R} με τη συνήθη μετρική δεν είναι ολικά φραχμένος π.χ. για $\varepsilon = 1$ δεν υπάρχουν $m \in \mathbb{N}$ και $x_1, \dots, x_m \in \mathbb{R}$ ώστε $\mathbb{R} = \bigcup_{k=1}^m (x_k - 1, x_k + 1)$

β) Ο διακριτός μ.χ. (X, p) είναι ολικά φραχμένος αν-ν το X είναι πεπερασμένο.

γ) Αν $a, b \in \mathbb{R}$ με $a < b$ το (a, b) είναι ολικά φραχμένο. Πράγματι αν $\varepsilon > 0$ επιλέγουμε $a < x_1 < x_2 < \dots < x_m < b$ ώστε $x_1 - a < \varepsilon$, $b - x_m < \varepsilon$, $x_i - x_{i-1} < \varepsilon$ $i = 2, \dots, m$ προκύπτει ότι $(a, b) \subset \bigcup_{k=1}^m (x_k - \varepsilon, x_k + \varepsilon)$

Θεώρημα: Έστω (X, p) μ.χ. Τα ακόλουθα είναι ισοδύναμα:

- (1) Ο (X, p) είναι συμπαγής
- (2) Για κάθε άπειρο υποσύνολο A του X ισχύει $A' \neq \emptyset$
- (3) Ο (X, p) είναι ακολουθιακά συμπαγής
- (4) Ο (X, p) είναι πλήρης και ολικά φραχμένος

Απόδειξη: (1) \Rightarrow (2) Έστω A ένα υποσύνολο του X με $A' = \emptyset$
 Για κάθε $x \in X$ ισχύει $x \notin A'$ άρα υπάρχει $\varepsilon_x > 0$ ώστε
 $B_r(x, \varepsilon_x) \cap A' \setminus \{x\} = \emptyset$ ή ισοδύναμα $B_r(x, \varepsilon_x) \cap A \subseteq \{x\}$
 Το $(B_r(x, \varepsilon_x))_{x \in X}$ είναι ανοικτό κάλυμμα του X συνεπώς υπάρχουν
 $m \in \mathbb{N}$ και $x_1, \dots, x_m \in X$ ώστε $X = \bigcup_{k=1}^m B_r(x_k, \varepsilon_{x_k})$ τότε

$$A = A \cap X = A \cap \left(\bigcup_{k=1}^m B_r(x_k, \varepsilon_{x_k}) \right) = \bigcup_{k=1}^m (A \cap B_r(x_k, \varepsilon_{x_k})) \subseteq \bigcup_{k=1}^m \{x_k\} =$$

$= \{x_1, \dots, x_m\}$ άρα το A πεπεραμένο. Επομένως για κάθε απειρο
 $A \subseteq X$ ισχύει $A' \neq \emptyset$

(2) \Rightarrow (3) Έστω $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ μια ακολουθία στο X . Σημειώμε το σύνολο
 των όρων της ακολουθίας δηλαδή το $A = \{x_n : n \in \mathbb{N}\}$. Διακρίνουμε 2
 περιπτώσεις:

(α) Αν το A είναι πεπεραμένο τότε υπάρχει $x \in X$ και φυσικοί
 $k_1 < k_2 < k_3 < \dots < k_n < \dots$ ώστε $x_{k_n} = x$ για κάθε $n \in \mathbb{N}$. Άρα η υπακολου-
 θια $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ της $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ συγκλίνει στο x δηλαδή $x_{k_n} \xrightarrow{p} x$.

(β) Αν το A είναι απειρο. Από την υπόθεση έχουμε $A' \neq \emptyset$ και άρα
 υπάρχει $x \in A'$ άρα $\forall \varepsilon > 0$ $B_r(x, \varepsilon) \cap A \setminus \{x\} \neq \emptyset$ δηλαδή
 $B_r(x, \varepsilon) \cap \{x_n : n \in \mathbb{N}\} \setminus \{x\} \neq \emptyset$ επαγωγικά θα κατασκευάσουμε ακολου-
 θια φυσικών $(k_n)_{n \in \mathbb{N}}$ ώστε $k_1 < k_2 < k_3 < \dots < k_n < k_{n+1} < \dots$
 και $\rho(x_{k_n}, x) < \frac{1}{n} \quad \forall n$.

1^ο επαγωγικό βήμα: Επιλέγουμε $k_1 \in \mathbb{N}$ ώστε $\rho(x_{k_1}, x) < 1$

Γενικό επαγωγικό βήμα: Έστω $n \in \mathbb{N}$ και υποθέτουμε ότι έχουν επιλεγεί
 $k_1 < \dots < k_n$ ώστε $\rho(x_{k_i}, x) < \frac{1}{i}$, $i = 1, \dots, n$. Θέτουμε

$M = \{m \in \mathbb{N} : m > k_n \text{ και } \rho(x_m, x) < \frac{1}{n+1}\}$. Τότε $M \neq \emptyset$.

Θέτοντας $k_{n+1} = \min M$ έχουμε $k_{n+1} > k_n$ και $\rho(x_{k_{n+1}}, x) < \frac{1}{n+1}$

Η επαγωγική κατασκευή είναι πλήρης. Έτσι η $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ είναι υπα-
 κολουθια της $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ και άρα $x_{k_n} \xrightarrow{p} x$.

(3) \Rightarrow (4) Υποθέτουμε ότι ο (X, ρ) είναι ακολουθιακά συμπαγής

Ο (X, ρ) είναι πλήρης.

Έστω $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ βασική ακολουθία στο X . Εφόσον ο (X, ρ) είναι ακολουθιακά συμπαγής υπάρχει υπακολουθία $(x_{n_k})_{k \in \mathbb{N}}$ της $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ και $x \in X$ ώστε $x_{n_k} \xrightarrow{\rho} x$. Εφόσον η $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ είναι βασική και έχει μια υπακολουθία που συγκλίνει στο x συμπεραίνουμε ότι $x_n \xrightarrow{\rho} x$

Ο (X, ρ) είναι ολικά φραγμένος.

Με επαγωγή σε άτοπο. Υποθέτοντας ο (X, ρ) δεν είναι ολικά φραγμένος. Υπάρχει $\epsilon > 0$ ώστε: για κάθε $m \in \mathbb{N}$ και $y_1, \dots, y_m \in X$

$$\text{ισχύει } X \neq \bigcup_{k=1}^m B_{\rho}(y_k, \epsilon) \quad (*)$$

Χρησιμοποιώντας την (*) θα κατασκευάσουμε επαγωγικά μια ακολουθία $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ ώστε $(x_n, x_m) \geq \epsilon \quad \forall n, m \in \mathbb{N}, n \neq m$. Επιλέγουμε τυχόν $x_1 \in X$. Χρησιμοποιώντας την (*) επιλέγουμε $x_2 \in X \setminus B_{\rho}(x_1, \epsilon)$ τότε

$\rho(x_1, x_2) \geq \epsilon$. Υποθέτουμε ότι έχουν επιλεγεί $x_1, \dots, x_n \in X$ ώστε για κάθε $i, j \in \{1, \dots, n\}$ με $i \neq j$ να ισχύει $\rho(x_i, x_j) \geq \epsilon$. Με χρήση της

(*) επιλέγουμε $x_{n+1} \in X \setminus \bigcup_{k=1}^n B_{\rho}(x_k, \epsilon)$. Τότε έχουμε $\rho(x_{n+1}, x_k) \geq \epsilon$ για $k=1, \dots, n$.

Η επαγωγική κατασκευή είναι πλήρης.

Η $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ είναι μια ακολουθία στο X και εφόσον ισχύει $\rho(x_n, x_m) \geq \epsilon$ για κάθε $n, m \in \mathbb{N}$ με $n \neq m$ η $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ δεν έχει καμία βασική υπακολουθία άρα δεν έχει καμία συγκλίνουσα υπακολουθία.

Άτοπο, διότι υποθέσαμε ότι ο (X, ρ) είναι ακολουθιακά συμπαγής.

(4) \Rightarrow (1) Έστω ότι ο (X, ρ) είναι πλήρης και ολικά φραγμένος

Υποθέτουμε, προς επαγωγή σε άτοπο, ότι ο (X, ρ) δεν είναι συμπαγής. Τότε υπάρχει μια οικογένεια ανοικτών συνόλων

$(G_i)_{i \in I}$ του X ώστε $X = \bigcup_{i \in I} G_i$ και για κάθε $J \subseteq I$ με J πεπερασμένο

$$\text{να ισχύει } X \neq \bigcup_{i \in J} G_i$$

Εφόσον ο (X, ρ) είναι ολικά φραγμένος υπάρχουν $N_1 \in \mathbb{N}$ και $x_1, x_2, \dots, x_{N_1} \in X$ ώστε $X = \bigcup_{k=1}^{N_1} B_{\rho}(x_k, \frac{1}{2})$

Ισχυρισμός: Υπάρχει $J_1 \in \{1, \dots, N_1\}$ ώστε $B_p(x_{j_1}, 1/2) \cap \bigcup_{i \in J} G_i \neq \emptyset$

για κάθε $J \subseteq I$ με J πεπερασμένο.

Απόδειξη: Αν αυτό δεν ισχύει τότε για κάθε $k \in \{1, \dots, N_1\}$ υπάρχει $J_k \subseteq I$ με J_k πεπερασμένο ώστε $B_p(x_{j_k}, 1/2) \subseteq \bigcup_{i \in J_k} G_i$

$$\text{Αν } X = \bigcup_{k=1}^{N_1} B_p(x_{j_k}, 1/2) \subseteq \bigcup_{k=1}^{N_1} \bigcup_{i \in J_k} G_i = \bigcup_{i \in J_1 \cup \dots \cup J_{N_1}} G_i \quad \text{αίτιο, διότι}$$

το $J_1 \cup \dots \cup J_{N_1}$ είναι πεπερασμένο. Θέτουμε $x_1 = x_{j_1}$

Εφόσον ο (X, ρ) είναι οδικά φραγμένος υπάρχουν $N_2 \in \mathbb{N}$

και $x_{21}, x_{22}, \dots, x_{2N_2}$ ώστε $X = \bigcup_{k=1}^{N_2} B_p(x_{2k}, 1/2^2)$

άρα $B_p(x_1, 1/2) \subseteq \bigcup_{k=1}^{N_2} B_p(x_{2k}, 1/2^2)$. Μπορούμε να υποθέσουμε

ότι $B_p(x_1, 1/2) \cap B_p(x_{2k}, 1/2^2) \neq \emptyset$ για κάθε $k=1, \dots, N_2$

Όπως στον προηγούμενο ισχυρισμό υπάρχει $J_2 \in \{1, \dots, N_2\}$

ώστε $B_p(x_{2j_2}, 1/2^2) \cap \left(\bigcup_{i \in J} G_i \right) \neq \emptyset$ για κάθε $J \subseteq I$ με J πε-

περασμένο. Θέτουμε $x_2 = x_{2j_2}$. Εφόσον $B_p(x_1, 1/2) \cap B_p(x_2, 1/2^2) \neq \emptyset$

$$\text{Συμπεραίνουμε ότι } \rho(x_1, x_2) < \frac{1}{2} + \frac{1}{2^2} = \frac{3}{2^2}$$

Συνεχίζοντας με όμοιο τρόπο ορίζεται επαγωγικά μια ακολουθία $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ στο X με τις εξής ιδιότητες:

(α) Για κάθε $n \in \mathbb{N}$, και κάθε $J \subseteq I$, J πεπερασμένο ισχύει $B_p(x_n, 1/2^n) \cap \bigcup_{i \in J} G_i \neq \emptyset$

(β) Για κάθε $n \in \mathbb{N}$ ισχύει $\rho(x_n, x_{n+1}) < \frac{3}{2^{n+1}}$

$$\text{Εφόσον } \sum_{k=1}^{\infty} \rho(x_k, x_{k+1}) \leq \sum_{n=1}^{\infty} \frac{3}{2^{n+1}} < \infty$$

η $(x_n)_{n \in \mathbb{N}}$ είναι βασική ακολουθία

Εφόσον ο (X, ρ) είναι πλήρως υπαρκτή $x \in X$ ώστε $x_n \xrightarrow{\rho} x$
 Εφόσον $X = \bigcup_{i \in I} G_i$ υπαρκτή $i_0 \in I$ ώστε $x \in G_{i_0}$ και αφού το

G_{i_0} είναι ανοικτό υπαρκτή $\delta > 0$ ώστε $B_\rho(x, \delta) \subseteq G_{i_0}$
 Εφόσον $x_n \xrightarrow{\rho} x$ και $\frac{1}{2^n} \rightarrow 0$ υπαρκτή $n \in \mathbb{N}$ ώστε $\rho(x_n, x) < \frac{\delta}{2}$

και $\frac{1}{2^n} < \frac{\delta}{2}$. Τότε για κάθε $y \in B_\rho(x_n, \frac{1}{2^n})$ ισχύει

$$\rho(y, x) \leq \rho(y, x_n) + \rho(x_n, x) < \frac{1}{2^n} + \frac{\delta}{2} < \frac{\delta}{2} + \frac{\delta}{2} = \delta$$

άρα $B_\rho(x_n, \frac{1}{2^n}) \subseteq B_\rho(x, \delta) \subseteq G_{i_0}$ άπολο

Επομένως ο (X, ρ) είναι συμπαγής

Πρόταση: Έστω $(X_1, \rho_1), (X_2, \rho_2)$ δύο μετρικοί χώροι και ρ μια μετρική γινόμενο στον $X = X_1 \times X_2$. Αν ο (X_1, ρ_1) και (X_2, ρ_2) είναι συμπαγής τότε και ο $(X_1 \times X_2, \rho)$ είναι συμπαγής

Απόδειξη: Θα χρησιμοποιήσουμε ότι η συμπαγής είναι ισοδυναμική με την ακολουθιακή συμπαγής. Έστω $(x_n, y_n)_{n \in \mathbb{N}}$ τυχαία ακολουθία στο $X_1 \times X_2$. Εφόσον ο (X_1, ρ_1) είναι συμπαγής άρα ακολουθιακά συμπαγής, υπάρχει υπακολουθία $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ και $x \in X_1$ ώστε $x_{k_n} \xrightarrow{\rho_1} x$. Η $(y_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ είναι μια ακολουθία στον συμπαγή άρα ακολουθιακά συμπαγή χώρο (X_2, ρ_2) υπάρχει υπακολουθία $(y_{k_{n'}})_{n' \in \mathbb{N}}$ της $(y_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ και $y \in X_2$ ώστε $y_{k_{n'}} \xrightarrow{\rho_2} y$. Όμως η $(x_{k_{n'}})_{n' \in \mathbb{N}}$ είναι υπακολουθία της $(x_{k_n})_{n \in \mathbb{N}}$ άρα $x_{k_{n'}} \xrightarrow{\rho_1} x$. Από την υπόθεση, εφόσον η ρ είναι μετρική γινόμενο των ρ_1, ρ_2 συμπεραινουμε $(x_{k_{n'}}, y_{k_{n'}}) \xrightarrow{\rho} (x, y)$. Επομένως ο $(X_1 \times X_2, \rho)$ είναι ακολουθιακά συμπαγής.

Παρατήρηση: Το ίδιο συμπέρασμα ισχύει και για περισσότερους από δύο μετρικούς χώρους, δηλαδή αν $(X_i, \rho_i)_{i \in I}$ είναι συμπαγής μ.κ. και ρ μετρική γινόμενο στον $X = \prod_{i \in I} X_i$ τότε ο (X, ρ) είναι συμπαγής

Πρόταση: Στον Ευκλείδειο χώρο (\mathbb{R}^k, ρ_e) τα σύνολα της μορφής $[a_1, b_1] \times [a_2, b_2] \times \dots \times [a_k, b_k]$ είναι **ωμπαχία**.

Θεώρημα: Ένα σύνολο $K \subseteq \mathbb{R}^k$ είναι ωμπαχία αν-ν είναι κλειστό και φραγμένο.

Απόδειξη: Αν K ωμπαχία τότε το K είναι κλειστό και φραγμένο. Αντίστροφα αν το K είναι κλειστό και φραγμένο υποσύνολο του \mathbb{R}^k τότε $\exists M > 0, K \subseteq B_\rho(0, M)$. Άρα

$$K \subseteq \underbrace{[-M, M] \times [-M, M] \times \dots \times [-M, M]}_{k\text{-φορές}}$$

Το τελευταίο σύνολο είναι ωμπαχία. Εφόσον το K είναι κλειστό, το K ως κλειστό υποσύνολο ωμπαχίας είναι ωμπαχία.

Θεώρημα (Λήμμα Lebesgue): Έστω (X, ρ) ωμπαχία μετρικός χώρος και $(G_i)_{i \in I}$ ένα ανοικτό κάλυμμα του X . Τότε υπάρχει $\delta > 0$ ώστε για κάθε $A \subseteq X$ μη κενό με $\text{diam}(A) < \delta$ υπάρχει $i \in I$ ώστε $A \subseteq G_i$.

Απόδειξη: Εφόσον $X = \bigcup_{i \in I} G_i$ για κάθε $x \in X$ υπάρχει $i_x \in I$ ώστε

$x \in G_{i_x}$ και άρα υπάρχει $\varepsilon_x > 0$ ώστε $B_\rho(x, \varepsilon_x) \subseteq G_{i_x}$.

Η οικογένεια $(B_\rho(x, \frac{\varepsilon_x}{2}))_{x \in X}$ είναι ανοικτό κάλυμμα του X .

Άρα αφού ο X είναι ωμπαχία, υπάρχει $n \in \mathbb{N}$ και $x_1, \dots, x_n \in X$ ώστε $X = \bigcup_{k=1}^n B_\rho(x_k, \frac{\varepsilon_{x_k}}{2})$. Θέτουμε $\delta = \min \{ \frac{\varepsilon_{x_k}}{2}, k=1, \dots, n \}$

Τότε $\delta > 0$. Έστω τώρα A μη κενό υποσύνολο του X με $\text{diam}(A) < \delta$. Επιλέγουμε τυχαίο $a \in A$. Τότε υπάρχει $k \in \{1, \dots, n\}$ ώστε $\rho(a, x_k) < \frac{\varepsilon_{x_k}}{2}$. Τότε ισχύει $A \subseteq G_{i_{x_k}}$.

Απόδειξη: Έστω $y \in A$. Τότε $\rho(y, x_k) \leq \rho(y, a) + \rho(a, x_k) \leq \text{diam}(A) + \frac{\varepsilon_{x_k}}{2}$

$$\delta + \frac{\epsilon_{x_k}}{2} \leq \frac{\epsilon_{x_k}}{2} + \frac{\epsilon_{x_k}}{2} = \epsilon_{x_k}$$

Άρα $A \subseteq B_p(x_k, \epsilon_{x_k}) \subseteq G_{i, x_k}$.

Θεώρημα: Έστω (X, ρ) χώρου μετρικής μ.κ., (Y, d) μ.κ. και $f: X \rightarrow Y$ μια **συνεχής** συνάρτηση. Τότε η f είναι ομοιόμορφα συνεχής.

Απόδειξη: Θα παραθέσουμε 2 διαφορετικές αποδείξεις.

1^η Απόδειξη (με χρήση του Λήμματος Lebesgue): Έστω $\epsilon > 0$

Εφόσον η f είναι συνεχής για κάθε $x \in X$ υπάρχει $\delta_x > 0$

ώστε $f(B_p(x, \delta_x)) \subseteq B_d(f(x), \epsilon/2)$ (1)

Η οικογένεια $(B_p(x, \delta_x))_{x \in X}$ είναι ανοιχτό κάλυμμα του X

άρα από Λήμμα Lebesgue υπάρχει $\delta > 0$ ώστε για κάθε $\text{diam } A \subseteq X$ με $\text{diam}(A) < \delta$ υπάρχει $x \in X$ ώστε $A \subseteq B_p(x, \delta_x)$

Έστω $a, b \in X$ με $\rho(a, b) < \delta$. Τότε για το σύνολο $A = \{a, b\}$

έχει διάμετρο ίση με $\text{diam}(A) = \rho(a, b) < \delta$ άρα υπάρχει $x \in X$

ώστε $\{a, b\} \subseteq B_p(x, \delta_x)$. Άρα λόγω της (1)

$$d(f(a), f(x)) < \epsilon/2 \text{ και } d(f(b), f(x)) < \epsilon/2$$

$$\text{Συνεπώς } d(f(a), f(b)) \leq d(f(a), f(x)) + d(f(b), f(x)) \leq \epsilon/2 + \epsilon/2 < \epsilon$$

Επομένως η f είναι ομοιόμορφα συνεχής.

2^η απόδειξη (βλ. 15)

Θεώρημα: Έστω $(X, \rho), (Y, d)$ μετρικοί χώροι. και $f: X \rightarrow Y$ σ-

υνεχής. Αν το $K \subseteq X$ είναι συμπαγές τότε το $f(K)$ είναι σ-

συμπαγές υποσύνολο του Y . ($f(K) \subseteq Y$ συμπαγές)

Απόδειξη: Έστω $(G_i)_{i \in I}$ οικογένεια ανοικτών υποσυνόλων του Y .

$$\text{με } f(K) \subseteq \bigcup_{i \in I} G_i. \text{ Τότε } K \subseteq f^{-1}(f(K)) \subseteq f^{-1}\left(\bigcup_{i \in I} G_i\right) = \bigcup_{i \in I} f^{-1}(G_i)$$

Για κάθε $i \in I$ το $f^{-1}(G_i)$ είναι ανοιχτό υποσύνολο του X , ως

αντίστροφη εικόνα ανοικτού συνόλου μέσω συνεχούς συνάρτησης.

Εφόσον το K είναι συμπαγές υπάρχει $J \subseteq I$ με J πεπεραδμένο

$$\text{ώστε } K \subseteq \bigcup_{i \in J} f^{-1}(G_i).$$

$$\text{Τότε } f(x) \in f\left(\bigcup_{i \in J} f^{-1}(y_i)\right) = \bigcup_{i \in J} f(f^{-1}(y_i)) \subseteq \bigcup_{i \in J} y_i$$

Άρα το $f(K)$ είναι ωμπαχός.

Θέωρημα: Αν (X, ρ) ωμπαχός μ.κ. και $f: X \rightarrow \mathbb{R}$ συνεχής, τότε η f παίρνει μέγιστη και ελάχιστη τιμή.

Απόδειξη: Εφόσον η f συνεχής και X ωμπαχός το $f(X)$ είναι ωμπαχός υποδύναλο του \mathbb{R} άρα είναι κλειστό και φραγμένο. Άρα υπάρχουν $\min f(X)$ και $\max f(X)$ δηλαδή υπάρχουν $x_0, y_0 \in X$ $f(x_0) = \min \{f(x) : x \in X\}$ και $f(y_0) = \max \{f(x) : x \in X\}$.

Θέωρημα: Αν X ωμπαχός μ.κ., (Y, d) μ.κ. και $f: X \rightarrow Y$ συνεχής, 1-1 και επί τότε η $f^{-1}: Y \rightarrow X$ είναι επίσης συνεχής.

Απόδειξη: Καταρχήν $(f^{-1})^{-1} = f$. Για ν.δ.ο. η $f^{-1}: Y \rightarrow X$ είναι συνεχής αρκεί ν.δ.ο. ανιστρέφει κλειστά (υποδύναλα του X) σε κλειστά (υποδύναλα του Y). Έστω $K \subseteq X$ κλειστό.

Τότε, εφόσον X ωμπαχός το K είναι ωμπαχός υποδύναλο του X . Εφόσον η f είναι συνεχής το $f(K)$ είναι ωμπαχός. Όμως $(f^{-1})^{-1}(K) = f(K)$ άρα το $(f^{-1})^{-1}(K)$ είναι ωμπαχός υποδύναλο του Y άρα κλειστό. Επομένως η f^{-1} είναι συνεχής.

Σημείωση: Η ωμπαχότητα είναι τοπολογική ιδιότητα. Πράγματι αν (X, ρ) ωμπαχός μ.κ. και (Y, d) είναι μ.κ. ομοιομορφικός του (X, ρ) υπάρχει $f: (X, \rho) \rightarrow (Y, d)$ 1-1, επί, συνεχής, f^{-1} συνεχής άρα το $Y = f(X)$ είναι ωμπαχός.